

LIETUVOS RESPUBLIKOS SUSISIEKIMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 17, LT-01505 Vilnius, tel. (8 5) 261 2363,
faks. (8 5) 212 4335, el. p. sumin@sumin.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188620589

X	2018-11-	Nr.
Kopija Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstaigai	Į 2018-10-30	Nr. 4D-2018/1-936/ 3D-2892
Lietuvos automobilių kelių direkcijai prie Susisiekimo ministerijos		

DĖL SKUNDO

Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija (toliau – Susisiekimo ministerija), atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo kontrolieriaus Augustino Normanto 2018 m. spalio 29 d. pažymoje Nr. 4D-2018/1-936 „Dėl X skundo prieš Lietuvos Respublikos susisiekimo ministeriją ir Lietuvos automobilių kelių direkciją prie Susisiekimo ministerijos“ pateiktą rekomendaciją Susisiekimo ministerijai, pakartotinai įvertino X (toliau – Pareiškėjas) 2018 m. birželio 12 d. kreipimesi bei 2018 m. liepos 23 d. skunde Seimo kontrolieriui nurodytas aplinkybes ir teikia atsakymą.

Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – Įstatymas) 11 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad saugių eismo sąlygų valstybinės reikšmės keliuose užtikrinimą įgyvendinant eismo saugumo priemones organizuoja ir koordinuoja Lietuvos automobilių kelių direkcija prie Susisiekimo ministerijos (toliau – Kelių direkcija) ir jai pavaldžios valstybinės reikšmės kelius prižiūrinčios valstybės įmonės. Įstatymo 11 straipsnio 7 dalyje nurodyta, kad kelio savininkas (valdytojas) privalo užtikrinti, kad kelias būtų tinkamas transporto priemonių ir pėsčiųjų eismui bei atitiktų teisės aktų reikalavimus; organizuoti eismą ir užtikrinti kelio, jo inžinerinių statinių ir techninių eismo organizavimo priemonių priežiūrą taip, kad ji atitiktų kelių priežiūrą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus; užtikrinti, kad nedelsiant būtų panaikintos kliūtys, trukdančios eismui ir keliančios pavojų, o jei to padaryti neįmanoma, užtikrinti, kad pavojingose vietose būtų įrengtos atitinkamos techninės eismo organizavimo priemonės tol, kol šios kliūtys bus panaikintos.

Kelių direkcija (t. y. kelio savininkas) pakartotinai įvertinusi keliuose naudojamas inžinerines priemones 2018 m. lapkričio 26 d. raštu Nr. (10.4)2-6138 „Dėl X skundo“ pateikė Pareiškėjui išsamią informaciją dėl įrengtų inžinerinių priemonių paskirties, įrengimo priežasčių, pasirinktos įrengimo vietos ir kt.

Kaip buvo paminėta Susisiekimo ministerijos 2018 m. liepos 16 d. rašte Nr. 2-9558 „Dėl skundo ir Seimo kontrolieriaus tarpininkavimo“ (toliau – Raštas Nr. 2-9558), keliuose gali būti

įrengta įvairių inžinerinių (tarp jų ir eismo saugumo) priemonių, pavyzdžiui, įvairios greičio mažinimo priemonės, iškilios saugumo salelės, triukšmo juostos, dangos frezavimas, tvoros, apsauginių atitvarų sistemos, signaliniai stulpeliai, apsauginiai stulpeliai ir pan. Inžinerinės priemonės gali būti naudojamos tiek atskirai, tiek jas derinant, siekiant užtikrinti tam tikrą eismo kokybės ir saugumo lygį. Dalis iš jų, pvz., apsauginiai atitvarai ar borteliai taip pat gali apriboti transporto priemonių patekimą į kelkraštį, tačiau dėl to šios priemonės nėra laikytinos kliūtimis kelyje, o atlieka tam tikrą kelio savininko numatytą funkciją keliuose. Todėl teiginiai, kad kelio savininko įrengtos inžinerinės priemonės turėtų būti laikomos kliūtimis kelyje ir eismo dalyviai, jas pastebėję, pagal KET 11 punktą turėtų imtis priemonių joms pašalinti yra nepagrįsti ir nelogiški. Savo nuomonę dėl KET 10 ir 11 punktų nuostatų taikymo ir aiškumo Susisiekimo ministerija yra pateikusi Rašte Nr. 2-9558.

Pagal Kelių eismo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950 „Dėl Kelių eismo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – KET), 57 punktą, „važiuoti dviračiu leidžiama tik dviračių takais, pėsčiųjų ir dviračių takais arba dviračių juostomis, o kur jų nėra, – tam tinkamu (su asfalto arba betono danga) *kelkraščiu*. Kai kelyje nėra dviračių tako, pėsčiųjų ir dviračių tako arba dešinėje kelio pusėje nėra dviračių juostos, kelkraščio, taip pat tais atvejais, kai jais važiuoti negalima (duobėti ir panašiai), leidžiama važiuoti šaligatviu arba *viena eile važiuojamosios dalies kraštine dešine eismo juosta, kuo arčiau jos dešiniojo krašto*, išskyrus Taisyklių 106 punkte nurodytus atvejus, taip pat kai reikia apvažiuoti kliūtį, važiuoti tiesiai, kai iš pirmosios eismo juostos leidžiama sukti tik į dešinę <...>“. Taigi užmiesčio kelyje, kur nėra įrengtas dviračių takas, dviratininkui leidžiama važiuoti kelkraščiu (jei jis tinkamas) arba viena eile važiuojamosios dalies kraštine dešine eismo juosta, kuo arčiau jos dešiniojo krašto. Pagal Kelių direkcijos pateiktą informaciją inžinerinės priemonės (asfalto voleliai) įrengiamos už važiuojamosios dalies ribų. Todėl, jei kelyje nėra galimybės važiuoti kelkraščiu (duobėtas ir pan.), įrengtos inžinerinės priemonės nesudaro kliūčių dviratininkams važiuoti važiuojamosios dalies pakraščiu (kaip numatyta KET), kur vyksta kitų transporto priemonių eismas.

Pažymėtina, kad siekiant užtikrinti dviratininkų eismo saugą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2018 m. spalio 3 d. nutarimu Nr. 989 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimo Nr. 1950 „Dėl Kelių eismo taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo“ pritarė KET pakeitimams ir KET 126 punkte nustatė rekomendaciją, „kad motorinių transporto priemonių, traktorių, savaeigių mašinų vairuotojai, apvažiuodami arba lenkdami dviratininkus, tarp transporto priemonių paliktų ne mažesnę kaip 1,0 m šoninį atstumą, kai motorinių transporto priemonių, traktorių, savaeigių mašinų važiavimo greitis ne didesnis kaip 50 km/h, ir ne mažesnę kaip 1,5 m šoninį atstumą, kai motorinių transporto priemonių greitis didesnis kaip 50 km/h.“

Susisiekimo ministerija puikiai supranta, kad vienu iš pažeidžiamiausių eismo dalyvių – dviratininkų dalyvavimas eisme kartu su sunkiasvorėmis ir kitomis motorinėmis transporto priemonėmis toje pat eismo juostoje gali kelti pavojų dviratininkų eismo saugai (dėl greičių skirtumų, dėl apvažiavimo ar lenkimo manevrų ir pan.). Todėl Susisiekimo ministerija kartu su Kelių direkcija, kiek tai leidžia galimybės, siekia, kad dviratininkams skirtos, pritaikytos ir saugios infrastruktūros valstybinės reikšmės keliuose atsirastų kuo daugiau. Papildomai informuojame, kad 2018 m. siekiama įrengti 25 km pėsčiųjų ir dviračių takų šalia valstybinės reikšmės kelių. Tikimės, kad šis skaičius kasmet augs, ir dėl to dviratininkų dalyvavimas eisme bus saugesnis.

Susisiekimo viceministras

Ričardas Degutis